

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższym Dozwoleniem
IMPERATORA JMCJ CAŁEY ROSSYJ.

W WILNIE V. S. 28. CZERWCA 1802. ROKU W SOBOOTĘ

z Wilna V. S. 28. Czerwca.

D. 17. Porucznik Dabry Instytutor dwóch oddzielnych pensyi szlacheckiej młodzieży, wydał examen rocznych nauk jakie się u niego traktują, w obecności kilku uproszonych Uniwersytetu Profesforów; którzy, po pilnym doświadczeniu okazali swoje ukontentowanie.

D. 18. w tychże dwóch pensjach, wydany był experiment publiczny, z muzyki, śpiewania i tańców w obecności Gubernatora Cywilnego Litewskiego Łandskoy Xiężny Sapieżyny Marszałków Gubernskich Brzostowskich, Graffów Pocielów, Tyzenhauzów, i wielu innych pierwszej dystynkcyi osob, tak wojskowych jakoteż cywilnych, które aplauzami swoimi oświadczyły raczły ukontentowanie zupełne.

z Petersburga V. S. 17. Czerwca.

IMPERATOR Jmć wyiechawszy z Szawel d. 5. obiadował w Beysagole, na noc przybył do Kowna. Nazajutrz rano oglądał manewry Ekaterynosławskiego regimentu granadierów. Powiatowy Marszałek z Szlachtą, Magistrat, urzędnicy prezentowali się Monarsze. D. 6. obiad w Żyzmorach, wiadł do Wilna (wiadome już są powszechności wszystkie szczeguly tego zdarzenia, przydamy jeszcze niektóre z gaz. Petersb.) Siostry miłosierdzia zatrudniające się opatrywaniem chorych, zasłużyły na względ szczególuy u IMPERATORA Jmci. Za porządek w szpitalach utrzymany, Inspektor Einholm obdarzony pierścieniem, Profesfor Becu otrzymał rangę Konsyliarza Nadwornego; Doktor Płociński, Sztabs Lekarz Bitner zostali Koleskimi Asesorami, mieyski lekarz Schlegel Sztabs Doktorem, Uniwersytet Wileński sławny dawnością, lat 200. przenoszącą, i mnóstwem ludzi uczonych którzy z niego wyszli witał Monarchę. Znanienity wiekiem i podjętą pracą Astronom Poczobut mówił stosownie do okoliczności; wyraził w odpowiedzi IMPERATOR Jmć ukontentowanie najwyższe całemu Uniwersytetowi, od którego się spodziewa, że pod protekcyą JEGO usilnie pracować będzie dla pożytku i oświecenia kraju. Astronom Poczobut obdarzony pierścieniem.

D. 8. Po ranném nabożeństwie i śniadaniu Monarcha u dał się w dalszą podróż. Gubernator Cywilny Łandskoy, Marszałek Gubernski Brzostowski otrzymali tabakiery z cyfrą Monarchy, Wice Gubernator Bagmiewski pierścień. Nocleg w Bielicy; nazajutrz wieczorem wiadł do Grodna. Obywatele tej Gubernii złożone przez się 1200. czer. zł. oddali na posag 12. panienkom ubogim. Takie oświadczenie radości z przybycia swojego, raczły głośno pochwalić Monarcha.

Na roztrząszenie planu funduszów miłosiernych podanego przez Aktualnego Kammerhera Witowtowa wyznaczeni: Minister handlowy Graf Rumiańców, Nadworny Konsyliarz Szczerbaków, zagraniczny kupiec von der Flit.

z Wiednia 27. Czerwca.

Miasto Węgierskie Debreczyn d. 11. przez zar utraciło więcey tyciącą domów nappię-

kniejszych w 4. godziny. U nas na Dunaju przez nieostróżność maytka spłonely 3. statki pszenicą ładowne. Sejm Presburgski roztrząsac projektów nie skończył; Królcwę dwóch Sycylii obecną temu posiedzeniu potroynym okrzykiem witał. Procesyi na Boże Ciało z największą okazałością assistował; na ulicach i rynkach wojska w szyku; regimenta nie które potrzykroć ognia dawały. — Basza Romelii pisał do Palswana Oglou. „Zwycięzyłeś wielu Baszów; ze mną spokojnie zachować się radzę; jeśli przydziesz granice, doznasz potęgi większej niżeli się możesz spodziewać. „Odpowiedział Palswan Oglou „winszuję żeś otrzymał urząd wysoki; pragnę być twoim przyjacielem; ale iestem i będę zawsze Palswanem. Jeżeli do kraju moiego wkroczysz, nie tylko bronić się potrafię, lecz nawet przeniosę wojenne kłeski do wielkorządów swoich „Konsul Austryacki uciekł z Bukaresztu do ziemi Siedmiogrodzkiej, ponieważ Palswan Oglou d. 1. na czele 40 tys. żołnierza przeszedł Dunaj, a pogromiwszy woyska Tureckie, między innymi dywizyą Bju Baszy, d. 4. wszedł do pomienionego miasta; Hospodar z Boiarami, zabrawszy na stu wozach droższe sprzęty, przeniosł się także do ziemi Siedmiogrodzkiej. — W okolicach Adrianopola buntownik Osman liczy zbroynego ludu 12. tys.

z Londynu 18. Czerwca.

Lord Whitworth wkrótce wyjeżdża z małżonką, dawniej Xiężną Dorset, do Paryża. Wyznaczenie na Poselstwo do nas Generala Andreossy, nadzieję czyni, że pokóy będzie trwały. Człowiek ten iest od wszelkiej intryg daleki — Małżonk. Stadhudera Xiążęcia d' Orange za dnu kilka Anglii opuszcza, w której ciągle mieszkała po wygnaniu z Hollandyi od r. 1795 jedzie do Niemiec. — Z rachunków ukazanych Parlamentowi widzimy, że w ostatnim roku wyprawadono za granicę produktów i rękodziel narszych za 41. mill. 770. FS. spodziewać się trzeba że w czasie pokoju wywoz będzie znacznie szyszy. — Utrzymanie wojennych okrętów w Indyi zachodniej trzykroć więcey kosztuje, niżeli gdziekolwiek po innych morzach, cieszy się Admiralicya, że poddanie się w S. Domingo Generala Toussaint nam pozwala zprowadzić z Jamaiki 20. liniowych i wiele fregat. Słychać że pomienionemu wodzowi przez kapitulacyą zaręczono wolność ludu Murzyńskiego. — Złożony z Tronu przez Margrabiego Wellesley, Nabab Arcot, przysłał tu pismo usprawiedliwiające postępk iego. Między innymi dowodzi, że korespondencyi żadney nie miał z Tippu Saibem. Rzecz całą wezmie na uwagę Parlament; wyrok ciekawy.

Od granic Włoskich 22. Czerwca.

Wice Prezydent Melzi i Consulta Stanu d. 8. oddali ostatnią postugę zmarłemu Konsyliarzowi Serbelloni; on pierwszy r. 1796. myśl podał założenia RPtey Cisalpińskiej; u wdzięcznych ziomków droga będzie pamięć iego. Pogrzeb w Kościele Kapucyńskim. Wzyscy urzędnicy, Officyerowie Francuzcy i Włoscy obecni byli; woyska paradowały, często dając ognia z armat i rączney broni. Posłów zagranicznych na uroczystość zaproszone. Na czterech bokach nayspa-

nialszego katafalku było tyleż napisów, które dla miłośników pięknej łaciny kładniemy. 1. *Bona-partis decreto Octum Virum Reipub. regendæ tuendis legibus Præses, ingenio alacer, gnævus operæ, uni studuit civium bono, præclaro ad optima conatu, faustorum auspex temporum, publicæ auspex felicitatis.* 2. *Krimus omnium rebus auspicator conversis Colleg. Municipal. Præfecturam strenue suscepit, sancte gessit, exemplum fuit, quanti esse oporteat, jura civium, liberatem patriæ, populi Majestatem.* 3. *Lutetiam Parisiorum Patriæ nomine, Semel, iterum, tertio legatus justæ libertati asserendæ, prudentiam, dexteritatem, constantiam, attulit personæ amplitudinem Reip. dignitati parem.* 4. *Muneribus amplissimis, difficilimis, domi, foris, & Reip. gestis, ubique semper propositi tenax, pietatem in Deum benevolentiam in homines exegit, ad Catholicæ fidei scita, certus posthabere omnia religioni.* Na drzwiach Kościelnych napisano. *Joanni Galeatio Serbelloni Supremi Ital. Reip. Consilii Octum Viro continenti munerum gravissimorum procuratione optime de patria merito, Parentalia publice.* Muzyka była kompozycyją sławnego Minoja, nieporównana; mianowicie Symfonia na rozkaz Kousula Buonaparte za wyznaczoną nagrodę zrobiona.

W Neapolu spodziewany jest wkrótce Król z Palermo; kosztowne przygotowania uczynił Następca Tronu na przyjęcie Oyca. Między osobami do wysp Lipari deportowanymi za paszkwile są 2. Zakonnicy. Od urzędników zgafzoney RPtey Parthenopeyskiej ściśle odbierać kazano pensye ze skarbu niegdy wzięte. — Król Sardyński wyjeżdżając do Rzymu, dwór cały zostawił w Neapolu. Głofzą zarzecz pewną, że w pałacu Xiążąt Colonna stanawszy podpisał akt abdykacyi; i koronę oddał bratu swojemu Xiążęciu Aosta. Xiążęta: Colonna, Doria niedawno przez Monarchę ozdobieni orderem Annonciada, mieli być świadkami abdykacyi, którą Graf Chalembert pierwszy Sekretarz odniósł do Neapolu do Xiążęcia Aosta. Wyiawszy mądrego Diocleciana, każdy z Monarchów abdykujących żałował postępku swojego. W domu Sabaudzkim, drugi jest przykład abdykacyi. Pierwszy Król Sardyński Wiktor Amedeusz złożył koronę, i wnet chciał na Tron powrócić; ale mu tego nie dopuścił Syn Karol Emmanuel zmarły r. 1773. po 40. letniem panowaniu. Nie wiadomo łzczeguty tego zdarzenia. Mówią, że Król jest zdrowia słabego mianowicie od czasu śmierci Królowey; bezpotomny oddał koronę Następcy. — Salicetti Posel Francuzki przybył do Genui. Słychać że przywiozł nową Ligurom Konstytucyją; Doża ma być od Konsula wyznaczony Cattaneo. Woyska Francuzkie nie ustąpią z kraju do pewnego czasu; na utrzymanie rząd płacić powmieni 100. tys. liwr. co miesiąc. — Melzi Zakonnikom kiaztorów zgafzonych w Lombardy pensye nayregularniey wypłacać kazal. — Nie zgadza się z prawdą pogłoska, o nieprzyimowaniu statków Francuzkich do portów Sardynii.

z Paderborn 6. Czerwca.

X. Augustyn Opat i General Zakonu la Trappe usprawiedliwił się zupełnie z zarzutów sobie czynionych od byłwzego Profesora w Nancy, że był Jansenistą. Niemniey Zakonnicy jego dowiedli, że okrutnie i po barbarzyńsku nie postępują z dziećmi, których edukacyją przyieli. Wydane im są z Biskupich Sądów urzędowe świadectwa, w których nie tylko wyliczone zarzuty uznane są fałszywemi, ale nadto dają się pochwały wielkie Zakonnikom za pracę w edukacyi podiętą.

z Berne 16. Czerwca.

Canton Unterwald odrzucił jednomyślnie nową Konstytucyją; Xiądz tylko jeden przyiał, usiłując przykładem swoim pociągnąć innych; próżne były usiłowania jego. Pospółstwo niecierpi tey nowości, tak dalece, iż w jednej wsi

pobiło Agenta rządowego, który chciał głośno czytać. W Cantonie Lemman Rada ustanowiła oddzielny trybunał na sądzenie zbrodni popełnionych w ostatnim rozruchu Konstytucyją przyięty Cantony: Argow, Thurgow, Basel, Solothurn, Lucerne, Friburg, Berne, Zurich, wzięła złością głosów. W okolicach Lausanne powstała nowa zamieszania. Trzech naczelników buntu pierwszego zamkniętych było w Yverdon. Zbuntowany gmin chciał ich uwolnić. Kulza w pole garnizon, rozprasza, 40. poymanych osadza w więzieniu. Przybyły prędko General Serras chciał wszystkich rozstrzelać; lecz na prośby urzędników odesłał do sądu w Lausanne; sam pozedł na rokołzany obozujące między górami. Nie czekając ataku rozbiegli się do domów. Serras dla pewnietyzego utrzymania spokojności kazal mieszkańcom broń wszelką odbierać; będzie w Lausanne zamknięta. Słychać że Woyski niektóre odpor gotują, też same projekt nowey Konstytucyji odrzuciły. W Cantonach Glaris, Appenzell też Konstytucyją wielu ma przeciwników; niektóre gromady jednomyślnie już odrzuciły. Nie lepsze wiadomosci z Zug przychodzą. Tu przeciwko wyraźnemu przepisowi Rządowemu obywatela postanowili, że kto w księdze nie podpizze imienia swojego, tém samém odrzuci Konstytucyją. Biskup Constantyeński przez Posła Barona Welsenberg powinłszował radzie odmian w kraju sprawionych; duchowieństwo zaś Szwajcarskie ostrzegł, aby Oczynnie wierne, rządowi podległe, od osobistych względów i zysków doczesnych dalekie, dziękowało Opatrzności za przywróconą spokojność, lud słowem i przykładem do tego prowadząc. Do Cantonu Lemman wiele woysk Francuzkich i Szwajcarskich posłano.

z Hagi 22. Czerwca.

Administracye Departamentowe rozpoczęły swoje czynności po miastach stołecznych Francuzi w Belgium na ułatwienie handlu otworzyć mają kanał między Bruxelles i Charleroy; Inżynier Viennois dozorcą tey roboty pozytywnej. Lśni Inżynierowie zwiedzają miasta i okolice nad Renem, gdzie będą założone twierdze graniczne. Eskadra z 3. okrętów liniowych, 6. fregat, do przygórka dobrej nadziei przeznaczona, nie wypłynie z Texel przed d. 15. Lipca. Jest u nas pogłoska, że Toufsaint jeszcze nie poddałby się tak rychło Francuzom, gdyby mógł żyć dłużej między swoimi bezpiecznie. Kazal niedawno rozstrzelać kilku Murzynów, za to iż białych mordowali. Gmin się zbuntował, i obrał jednego z Adjutantów Naczelnikiem.

z Paryża 18. Czerwca.

Posel Hiszpański Kawaler Azzara po długiej chorobie do zdrowia przyszedł. Pierwszy Konsul wyiechał, mając podobno kilka dni zabawić w Morfontaine u brata swojego Józefa. Małżonka jego wyjeżdża do wód Plombieres. Brat najmłodszy Hieronim w Nantes na okręt siada i płynie do S. Domingo; zkąd gdy Martinica powróci pod panowanie RPtey, uda się do P. Lapagerie matki Konsulowey Buonaparte w bogatych osadach mieszkającej. Wszystkim Officyerom Murzyńskim, którzy się znajdują teraz we Francyi, woieny Minister Berthier zalecił powracać do osad, i prezentować się Generałowi en chef Leclerc. Chce rząd liczne woyska w Indyi zachodniey utrzymywać, gdzie oprócz Europejskich, wiele regimentów będzie złożonych z Murzynów, których wierność dla RPtey podeyrzana nie jest. Wszyscy wielbią jednomyślnie męstwo i przezorność Generała Toufsaint. Nie umiał tylko ziednoczyć umysłów i do siebie przywiązać; przez co wielu Wodzów i żołnierzy jego na woynie odstąpiło. — Artysty Paryscy chcą wystawić monument wspaniały sławnemu w 17. wieku malarzowi Poussin; Buonaparte dał na to od siebie tysiąc liwrów. Uważamy że wszystkie projekta przyjmie, chwali, wspiera, które zaszczyt przynieść mogą na-

rodowi. Model pomienionego monumentu dał Rzyński Architekt Haron.

Dozor arsenatów, magazynów, budowli okretów kupieckich w portach wojennych RPtey, Brest, L' Orient, Rochefort, Toulon, Cherbourg, Boulogne, Dunquerque, dotąd należący do Ministra wewnętrznego, oddano Ministrowi morskiemu. Pierwszy co kilka dni donosi urzędownie, iak wiele statków i gdzie cudzoziemskich zawinelo, ażeby odiał wszelką troskliwość względem niedostatku chleba Paryżanom. — Pomysłne rapporta z Departamentów przychodzą; lud prawie jednomyslnością chce mieć Konsula dożywotnim; w Departamencie Sekwany, iest za nim głosów 34. tys. w Gironde 80. tys. pragnie dobry obywatel, ażeby ten co nas obronił, pokojem obdarzył, miał prawo uszczęśliwić dobrym rzędem iak naydlużey. — Generał Leclerc w S. Domingo cofnął odezwę do ludu wydaną 17. Lutego, w której Toussaint z przyjaciółkami był ogłoszony wyiętym z pod opieki prawa. — W mieście Tours Fizyk Alexandre wynalazł nowy telegraf, którym przesyłać może wiadomości z pokoiu do drugiego, z piątra na drugie, z brzegu rzeki na przeciwy, w odległości nawet mil kilku sposobem niewidzialnym. Doświadczenie widzieli uczeni; tajemnicę przy sobie autor zachował — Rząd ogłosił traktat zawarty z Xięciem Wurtembergskim. Xiąże ustąpił RPtey Montbeliard, i wszystkie dzierżawy na lewym brzegu Renu; Francya indemnizacyą zaręcza. O staniach Wurtembergskich wzmianki niema — Batawski Agent Hultman powrócił z Berlina, gdzie traktował o nadgrędomi Orange należną RPtey; upadła negocyacya, iak tylko w Amiens Francya na siebie całą sprawę przyięła, uwalniając Batawów od wszelkiego obowiązku.

Wyszło tu ciekawe pismo, pod tytułem uwag o dzisiejszym stanie Europy. Niedawno są jego słowa, ludzie nawet mniej ciekawi zastanawiali się nad widokiem straszliwych odmian i wojen, któremi świat był skołatany. Upadły rządy, waliły się trony, zakładano RPte, ciemiężcie podobnych sobie gnębili, tyranii na tyranów powstawali; płocha nowość tryumfowała nad mądrością wiekami doświadczoną; starożytnie ustawy niknęły przed znikomemi nowościami; wywracano ołtarze, znoszono religią, nieznanę dotąd wymyślano. Konstytucye rozdziły się jedne z drugich; odmiana ich pędza niż pory roku. Bitwy nieprzeliczone; podbite narody, inne z liczby narodów wymazane; zwycięstwa, niaizdy, częste i częzce negocyacye; zbrodnia, zdrada, obyczajów zepsucie; taki iest obraz dzieiów Europejskich przez ostatnie lat 10. Co miesiąc nowa rewolucya, co tydzień bunt i rozruch nowy; co dzień nowe kłeszk rodzaie. Spodziewali się iedni, lękali się drudzy; ludzie mniej uważni dziwne wnioski czynią; rozsądnieysi nic iuż w tym odmęcie przewidzieć, nic nie mogą roztropnie wyrachować.

Nad tēm zastanawiał się nie ieden, że w tak srogiej rewolucyi przez lat wiele nie znalazł się człowieka, któryby złemu zapobiegł. Pokazał się nakeniec; Europa nową postać bierze. Kończą się wojny; fakcye, bunty nikną. Dzisiejszy stan Europy uspokoioney nie podoba się ludzjom do zgiełku nawykłym. Człowiek rozumny wielką tu znajdzie naukę. Wielcy Monarchowie oddaliwszy się od Państw swoich stolicy, ziazd odprawiają przyjacielski; sąsiad ich zwotywa stany Węgierskie, i doznaje przywiązania narodu wiernością wslawionego. Mnieysi Xiążęta myślą o obronie lub rozszerzeniu dzierżaw dawnych. RPte nowe i dawne dotąd nie nayspokoienszego potrzebom i bezpieczeństwu. Nowe związki kleją się między latoroślami kwitnącemi. Wielkiego drzewa domu Burbońskiego, które piorun rewolucyiny zostawił w całosci, inne narody poprawiają w domu, co naprawić przystoi. Monarchowie prawie wszyscy zatrudniają się interesem religii; powiększają wpływ duchowieństwa iedni, zmniejszają drudzy. Francya chce mieć rząd trwały, handel kwitnący;

Anglia dochować pragnie co wojną zyskała. Wierny to iest obraz dzisiejszey Europy; rozsądny człowiek przypatrzy mu się pilnie; a cokolwiek prawią w Parlamencie swoim Angliey, powątpiwać nie będzie o trwałości pokoju.

Dziwił się nie jeden bez potrzeby, iż dawnieysi Ministrowie Angielscy są nieukontentowani. Któż wojnę zapalał? Kto Francya poniżyć słubował? Dzis nie cierpią pokoiu! Na przekonanie uporu, należało nam jelszczee kilka wygrać batalii jak w Marengo, kilkakroć zadać kłeszk; nieprzyjacielowi, jaką w Boulogne poniosł Nelson. Wspomniłmy co Windham i Grenville przez lat 7. odpowiadali Opozycyi, gdy ta płacząc nad kłeskami wojennymi o zgodę wołała. Stawali zawżez przy obronie związków towarzyskich, porządku na świecie, praw Boskich i ludzkich. Nie za interes Angielski oręż podnieśli, lecz za dobro i całość Europy, przeciwko Wandalizmowi, który Francya wskrzesić usiłowała. Dzis Windham i Grenville ganiąc traktaty w Amiens podpisane; iuż o tēm nie wspominają; nie ronią też nad niebezpieczeństwem groźnem ludzkiej społeczności; nie przeczą że Francya iuż się wyrzekła rewolucyinych zasad, i wyrzuciła z przepasoi, do której świat za sobą pociągnąć miała. Więz wyznają, że dopieli głównego zamiaru wojny. O cóż się skarżać zły pokoił Anglia Królestwo Mysore, Ceylan, Trinitadę biorąc, mało jelszcze zyskała!

Reszta później.

Dokończenie mowy K. S. Portalis.

O Biskupach Konstytucya wzmianki nie czyniła wyraźney; lecz ich urząd z nauczycielskim i policyą ma ścisły związek; mógł więc Biskupów obierać Konsul, który wybiera Prefektów, Sędziów, Nauczycielów. Do niego należy spokoiensza publiczna, do niego naprawa obyczajów; jama więc należy obierać Biskupów, szczególniey postanowionych do nauczania moralności i prawdy. Biskupi od Króla wybrani, utwierdzeni przez Papieża, mieli prawem Francuzkim daną sobie kollacyą beneficjów po Dyecezyach swoich. Za cóż odstępować zwyczajowi tego? Lecz ponieważ duch niezgody nie wygasł w narodzie, rząd pilne mieć oko postanowił na wybor, jaki czynić miał wyżsi Pastarze. Trzeba było naostatek dać sposob do życia duchownym. Część większa Francuzów żądała powrotu religii; ta utrzymać się nie może bez posługi; pracującym żyć trzeba; rzecz dłuższego wowodu nie cierpi.

Te są zasady Konkordatu między rzędem Francuzkim i Oycem S. zawartego. Nie ieden będzie narzekać, żeśmy nie utrzymali dla Kapłanów stanu małżeńskiego, nie zniesli niektórych praw i zwyczajów. Kto przyimie lub zachować chce religią, utrzymywać ją powinien w całości. Chęć odmieniania, poprawiania ustaw świętych, jest szkodliwa. Można prawem nowym poprawić błąd i niedostatek dawniejszego prawa. Można w pytaniach filozoficznych opuścić jedno systema; przyięć drugie w przywidzeniu lepsze; religii poprawiać nie można; trzeba wyznać naprzód że zią dotąd była. W religii Katolickiej jest więcej ceremonii niżeli w drugich obrządkach Chrześciańskich; lecz to nieprzyzwoitością nie jest; rozsądnie ktoś powiedział: że dla t-go samego Katolicy nieporużenie są przywiązani do religii swojej. Do artykułów zaś wiary rząd mieć się nie powinien, wyiawłyż ten przypadek, gdy szkodliwe są krajowi. Filozofowie gniewać się nie mogą o też artykuły; w nich zawiera się stosunek niedostępnym między Bogiem i człowiekiem; nie to do filozofii. Rzecz na tēm zależy, aby moralność w praktyce kwitnęła. Odrywając ludzi od innych artykułów, na których wierę i nadzieię położyli, oderwalibyśmy od moralności.

Stan małżeński dawno jest zakazany Xiężom Katolickim, dla tych przyczyn. Ludzie poświę-

deni na służbę Boską, cześć powinni odbierać od gmiau. W religii która po nich wymaga czystości ciała, dobrze jest gdy się wystrzegają wszelkiego podeyrzenia. Obrządek Katolicki potrzebuie pracowitości; dobrze więc jest gdy studzy Oltarza nie zatrudniają się w domu familii. Gmin lubi upatrywać w obyczajach duchowieństwa wstrzemięźliwość i surowość; widzieliście jak podczas rewolucyi mało zaufał Xieżom żonatym; zleby się więc stało, gdybyśmy teraz oddalili się od zwyczaju Katolickim narodom powzeczneho. Nikt przymuszony nie jest, aby stan duchowny przyjmował. Kto przyinuje, niech mierzy własną siłę, i wielkość ofiary jaką chce uczynić. Każdy jest wolny zupełnie; prawo nikomu tej własności nie wydziera.

Kapłańskie beżzeństwo nie przeciwi się rachunkom politycznym. W ten czas jest szkodliwe krajowi, gdy klasa duchownych jest nazbyt liczna; i zmniejsza znacznie klasę obywatelów kraj ludniących. Tak się dzieie w narodach odkrytych klasztorami, kapitułami, zgromadzeniami świeckimi i zakonnymi płci oboiej; gdzie wszystko zdaie się oddalać ludzi od stanu małżeńskiego i prac pożytecznych. Takiemu niebezpieczeństwu zapobiegły prawa nasze, dając moc potrzebną rządowi do pogodzenia interesu religii z dobrem społecznosci. Przyimujemy samych tylko duchownych świeckich, Biskupów Plebanów, koniecznych potrzebnych do służby Boskiej; przez co zmniejszyła się wielce liczba osob dawniej beżżennych. Z drugiej strony Duchowieństwo świeckie, któremu beżżennem bydy kazaly ustawy kościelne, nie nie traci w porządku cywilnym. Jeśli któremu się podoba wstąpić do stanu małżeńskiego, małżeństwo ich nie będzie nieważne w obliczu praw naszych; dzieci z nich urodzone będą prawem potomkami. Lecz co do sumnienia, i w porządku religii, poddadzą się przez to karom kanonicznym. Nie przestaną używać praw obywatelskich; wstrzymać się muszą od obrządków kapłańskich. Nie osłabiając kościelney karności, zachowaliśmy każdemu wolność osobistą prawem zaręczoną dla wszystkich Francuzów. Dalej postąpić nie pozwalała słusznosc; gdybyśmy nasze duchowieństwo wyłączyli od zwyczaju powszechnego, tém samem zostaloby poniżone u narodów postronnych, i własnych którym czynią posługę świętą, ziemców.

Reszta później.

Instytutor pensyi D'Abry oświadczaiać swoje dla powszechnosci dalze posługi donasza, że jego nowa teoryczna i praktyczna Gramatyka we 4ch częściach w Lipcu zupełnie skończona będzie, i że u niego dostać będzie można, równie jako i po Drukarniach Wileńskich.

Od Rządu Gubernskiego Wileńskiego ogłasza się: iżby zyczący kupić z publiczney licytacji Wies Pietraszyszki Zascianek Prudziszczka i Młyn do majątności Miednik Ignacego Grabowskiego Stanu Konsyliarza przynależawce, których liczy się dymów 14. z gruntami, sianożęciami i lasami, czyniące roczney intraty 356. Rubli 54 $\frac{1}{2}$ kopieiek, opisane za dług Warszawskiej Bankowey Kommissyi Czer: zł: 735. stawali się w Rządzie tutejszym sami przez się lub przysłali Plenipotentów prawnie umocowanych, na termina: pierwszy 20. drugi 23. i trzeci 26. dnia Junii bieżącego Roku.

Od Litewskiego Wileńskiego Gubernskiego Rządu ogłasza się: iż majątek Zyda Falki Leybowicza w Powiecie Telszewskim w mia-

steczku Sałantach nayduiający się, (który składa się z domu drewnianego mieszkalnego i rozmaitych gospodarskich sprzętów) będzie sprzedany przez publiczną licytacją, która w Ratuszu Telszewskim odbywać się będzie w terminach: pierwszym 20. drugim 26 i trzecim 30. terniejszego miesiąca Junii Roku bieżącego; ktoby zaś zechciał sobie takowy majątek nabyć, ma się stawić w terminach wyżej pomienionych w Ratuszu Telszewskim.

Od Rządu Gubernskiego Wileńskiego ogłasza się, iżby zyczący kupić z Publiczney Licytacji Folwark Pokrayczyn zwany w Powiecie Wileńskim leżący, w którym znajduje się Dóm drewniany zdalszą budowlą, i cztery włoki gruntu bez Chłopow, czyniący roczney intraty zł: Pol: 200. opisany za pretensją Buchaltera Sobolewskiego, stawali się w rządzie tutejszym dla konkurencyi i układu, sami przez się lub przez Plenipotentów swoich prawnie umocowanych na termina pierwszy 3go drugi 10go i trzeciego 27. Junii bieżącego Ru Datt Maia 14. dnia 1802. Roku.

Obwieszczaiają się wszyscy kredytorowie i pretensorowie zeszłego w Bogu Michała Paca Star. Kowieńskiego, oraz wszyscy do Dóbr niegdę jego przygraniczaiający, że na mocy Dekretu Sądu Ziem. Trockiego oczewiscie i bez appellacyi R. 1801. obra 27. zapadłego wyznaczony tym Dekretem Sąd Taxatorski Exdywizorski oraz Graniczny do dóbr Jezuo zwanych w Poie Kowieńskim położonych na d. 22. Julii R. idącego 1802. niezawodnie dla expedyowania Aktów Taxy exdywizyi i rozgraniczenia, dla uczynienia wszystkim sprawiedliwym pretensorom satysfakcyi ziedzie, ażeby przeto wszyscy interessowani do Sądu tego przybywali, dowody pretensyów okazywali i one probowali, pod utratą przez oczewisty i nieappellowany Ziem. Trocki Dekret zapisaną niniejszym ogłoszeniem zastrzega się.

W przyszłym miesiącu Lipcu zaczyna się prenumerata Gazet zagranicznych i krajowych na ostatnie dwa Kwartały terniejszego roku; ktoby chciał które z nich utrzymywać, wczesnie udać się raczy do Pocztamtu Litewskiego w Wilnie. Kuryer Litewski wydaie się regularnie we Szrodę i Sobotę po godzinie 3ciej z południa. Abbonować trzeba z pocztą na półrocze; na miejscu kwartalnie; z pocztą kosztuje na dwa kwartały zł: 80. Zagranicznych Gazet registr dawniej był ogłoszony.

Przy końcu Mscia Czerwca rozpocznie wychodzić z pod prasy Dzieło pod tytułem: Dziennik Gospodarski Wileński, ułożony przez JX. Jerzego Kniażewicza, rozłożony na 12. części, każda część będzie zawierać 10. arkuszy na kleiowym papierze. Co Miesiąc będzie wychodzić z druku tomik jeden. — Ktoby chciał prenumerować przelze na początku tego Mscia 2. zł. do Drukarni Dyecezalney przy Kościele S. Jerzego, a odbierze prenumerowany tomik; przy końcu tegoż Mscia, i tak daley z góry prenumerując po 2. zł. będzie miał przy końcu każdego Mscia tomik jeden.